

Ds. W. Kats nam afscheid van Geref. Kerk van Lexmond

Na een bijna drie en een halfjarig verblijf in deze gemeente nam ds. Kats zondagmiddag wegens vertrek naar Tiel afscheid van de Geref. Kerk alhier. Het kerkgebouw was bij deze gelegenheid geheel bezet, terwijl ook de paden volgezet waren. De tekst die ds. Kats voor de afscheidsprediking gekozen had was: Romeinen 15 : 13. „De God nu der hope vervulle U met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des heiligen Geestes”. In zijn inleidend woord haalde spreker het Franse spreekwoord aan, dat zegt, dat afscheid een beetje sterven is. Hij heeft dit in de afgelopen dagen gevoeld. Het afscheid valt zwaar. Het was goed hier te zijn. Alleen het geloof met deze beslissing in Gods weg te zijn, geeft dat spreker er vrede mee heeft. In het horizontaal vlak valt het afscheid zwaar, doch vertikaal gezien worden de dingen anders. Gods woord blijft en geen mensenwoord.

Destijds heeft spr. intrede gepreekt over de tekst uit de Romeinenbrief „Ik schaam mij het evangelie niet, want het is mij een kracht Gods” en uit diezelfde Romeinenbrief heeft spr. zijn afscheidstekst gekozen. Het thema van de preek was: Een hoopvolle wens ten afscheid. Met als onderverdeling: a. de bron, b. de inhoud, c. het doel van deze wens. De tekst vormt het voorlopig slot van de brief. Er komt nog een P.S., doch de eigenlijke brief wordt hiermede afgesloten. De brief is de korte dogmatiek genoemd en inderdaad kan men haar zo zien waar ze spreekt van ellende, verlossing en dankbaarheid. Hoe kan Paulus zó afscheid nemen en hoe kunnen wij afscheid nemen. Het is een afscheid van de strijdende kerk en niet van de triompherende. Het is ook niet zonder meer een wens, doch een wens die haar fundament vindt in Christus. Een Christen mag toekomstverwachting hebben. De bron van de hoop wordt door Paulus aangegeven. Die bron is in God; die bron is God zelf. In Christus door de H. Geest. De inhoud is het vervuld zijn met louter vreugde en vrede. En deze tot volmaking gebracht. Toch hoop ondanks alle zonden en remmingen. Vrede is hier bedoeld als harmonie. Het geloof overwint de remmingen en de ware harmonie wordt in Christus werkelijkheid. De vrede en de vreugde is er voor ieder die gelooft. We leven vaak veel te somber. We staan niet machteloos in deze wereld. Immers liggen de vrede en de vreugde in Christus vast. We hebben door het geloof vrede met God en deze vrede moet de grond zijn van onderlinge vrede (harmonie) en dan geldt: „Waar liefde woont gebiedt de Heer zijn zegen”. Het doel van de wens is heerlijk. Het is: om overvloedig te zijn in de hoop. In onszelf is weinig te verwachten. We zien de kerk achteruitgaan en de ontkerstening gaat door. Van deze kant gezien gaat alles mis en toch..... steeds meer overvloedig zegt Paulus. Geen kleine hoop dus waarvan men soms hoort spreken, doch overvloedig. Deze hoop beschaamt niet omdat God in Christus zich daarvoor garant stelt. Eens zal het worden louter vreugde en vrede. „Die hoop moet al ons leed verzachten”.

Na het zingen van dit lied werd de scheidende predikant toegesproken namens de kerkeraad door ouderling De Ruiter.

„Onder grote dank voor het rijke evangelie, dat door U gebracht is, de zorg voor de zieken en de grote trouw wensen wij U toe, dat de Koning der Kerk met U zal blijven en U in alle arbeid in zijn Kerk zal zegenen. Deze weg is Gods weg en Hij zij U steeds meer tot sterkte in al Uw werk.” Ook tot mevr. Kats sprak spr. warme woorden van dank.

Ds. Ter Steege van Vianen sprak hierna namens de Classis enkele woorden ten afscheid. Namens de burgerlijke gemeente sprak burgemeester Pellikaan hartelijke woorden van afscheid. De heer Haafkens dankte voor de steun die voor het onderwijs en voor het bijbelgenootschap, als voor het P.I.T. van ds. Kats mocht worden ontvangen.

Ds. Kats dankte ten slotte voor de gesproken woorden en in de eerste plaats de kerkeraad voor de waarlijk goede samenwerking. De moeilijkheden werden steeds begrepen en spr. kan zich

(weggevallen zin...)

hebt mij trouw ter zijde gestaan en spr. is daarvoor zeer dankbaar. Van de omgang met de collega's heeft spr. veel mogen leren en hij behoudt daaraan de aangenaamste herinneringen. B. en W. dankte spr. voor hun belangstelling en voor de gesproken woorden door de burgemeester. Ook de samenwerking met de heer Haafkens was van sprekers kant steeds aangenaam ondervonden. De naburige kerken dankte spr. voor hun vertegenwoordiging en inzonderheid Amelide waar hij zolang het consulentchap vervulde. De afgevaardigden van de Herv. Kerk wenste hij spoedig een eigen predikant toe en wees bij alle gescheidenheid op de eenheid die er toch blijft. Spr. dankte ten slotte koster en organist en allen die met het gezin in de pastorie hebben meegeleefd in blijde en droeve dagen. Hiermede werden de toespraken besloten en werd de dienst op de gewone wijze gesloten.